

○ คำสั่งไม่รับคำฟ้อง
ไว้พิจารณา

(ต. ๑๙)

คดีหมายเลขดำที่ ๒๕๖/๒๕๖๖
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๓ / ๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองอุดรธานี

วันที่ ๒๐ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายไชยยา รัชพงษ์ศิริ ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่ง
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ตำแหน่งรองผู้จัดการ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (เทคนิค) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดบึงกาฬ สังกัดการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
เขต ๑ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) จังหวัดอุดรธานี ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่
ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มีคำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ว. ๒๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑
กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง ลงโทษวินัยพนักงาน ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากงาน ตามมติชี้มูลความผิด
ของผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งตามหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑ (สน) ๐๕๓๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๖ ว่า
เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกมิเตอร์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดนครพนม จัดทำ
เอกสารขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานพร้อมรายงานการเดินทางไปปฏิบัติงาน
อันเป็นเท็จเพื่อขอเบิกจ่ายเงินจากต้นสังกัด มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริต
ต่อหน้าที่การงาน ฐานรายงานเท็จเป็นเหตุให้เสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างร้ายแรง
และฐานละเลย ละทิ้งหน้าที่การงานหรือประมาทเลินเล่อในหน้าที่การงานเป็นเหตุให้เสียหาย
แก่การงานอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๔๑ (๓) (๔) และ (๗) แห่งข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

/ว่าด้วย...

ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. ๒๕๑๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อประธานกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีไม่เป็นธรรมและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากกระบวนการพิจารณาไต่สวนล่าช้า การกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบไม่เหมาะสม เป็นการชี้มูลที่เกินกว่าเหตุ และคดีขาดอายุความ อีกทั้งการออกคำสั่งของผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตามคำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ว. ๒๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง ลงโทษวินัยพนักงาน เป็นการลงโทษซ้ำ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดี ตามหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑ (สน) ๐๕๓๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๖

๒. เพิกถอนคำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ว. ๒๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖

๓. ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาครับผู้ฟ้องคดีกลับเข้าปฏิบัติงานในตำแหน่งหรือระดับเทียบเท่าเดิมที่สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคใกล้กับภูมิลำเนา

๔. ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจ่ายเงินชดเชยผู้ฟ้องคดีที่เป็นเงินเดือน และสวัสดิการต่างๆ ตามระเบียบ นับตั้งแต่มีคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากงานจนถึงวันที่รับเข้าปฏิบัติงาน

ผู้ฟ้องคดีมีคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ ขอให้ศาลมีคำสั่งให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาครับผู้ฟ้องคดีกลับเข้าปฏิบัติงานจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

กรณีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ว่า คำฟ้องนี้เป็นคำฟ้องที่ศาลรับไว้พิจารณาได้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็น

/การใช้ดุลพินิจ...

การใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ... วรรคสอง บัญญัติว่า เรื่องดังต่อไปนี้ไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง ... (๓) คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลภาษีอากร ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ศาลล้มละลาย หรือศาลชำนาญพิเศษอื่น มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงาน หรือตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง... พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ วรรคสอง บัญญัติว่า ให้รัฐวิสาหกิจทั้งหลายอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่ากฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้นหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องจะกำหนดไว้เช่นใดก็ตาม เว้นแต่รัฐวิสาหกิจที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง มาตรา ๖ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้... ลูกจ้าง หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้แก่นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง นายจ้าง หมายความว่า รัฐวิสาหกิจซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนรัฐวิสาหกิจหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนรัฐวิสาหกิจด้วย สภาพการจ้าง หมายความว่า หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ้างหรือการทำงาน กำหนดวันและเวลาทำงาน ค่าจ้าง สวัสดิการ การเลิกจ้าง หรือประโยชน์อื่นของนายจ้างหรือลูกจ้าง อันเกี่ยวกับการจ้างหรือการทำงาน ข้อพิพาทแรงงาน หมายความว่า ข้อขัดแย้งระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างเกี่ยวกับสภาพการจ้าง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้... การพิจารณาทางปกครอง หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง คำสั่งทางปกครอง หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวน

/การโต้สวน...

การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น แล้วแต่กรณี และข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้อ ๔๘ วรรคสาม กำหนดว่า การสั่งลงโทษไล่ออก ปลดออก พนักงานชั้นต่ำกว่าผู้อำนวยการฝ่าย หรือเทียบเท่าให้ผู้ว่าการเป็นผู้สั่งลงโทษ

คดีนี้เมื่อได้พิจารณาการกระทำที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ความเดือดร้อนหรือเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับตามที่บรรยายมาในคำฟ้อง เป็นผลมาจากการที่ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีคำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ว. ๒๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖ ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากงานตามมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือเสียหายดังกล่าวต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วยการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ข้อพิพาทและความเดือดร้อนหรือเสียหายตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ในคดีนี้จึงเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากการกระทำของผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในฐานะผู้มีคำสั่งข้างต้น ส่วนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ชี้มูลความผิดของผู้ฟ้องคดี เห็นว่า แม้จะมีผลผูกพันให้ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคพิจารณาโทษตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีมติ ตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมีผลผูกพันให้ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีก็ตาม แต่เมื่อข้อ ๔๘ แห่งข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. ๒๕๑๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี มติดังกล่าวจึงเป็นเพียงการเตรียมการและดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งหากจะมีผลทางกฎหมายก็เป็นเพียงความสัมพันธ์ภายในของฝ่ายปกครองที่ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องออกคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีต่อไปเท่านั้น เมื่อมติของผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้ไม่ได้มีผลเป็นการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี อันมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะมีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดี

/ต่อศาลปกครอง...

ต่อศาลปกครอง โดยมีคำขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดี ตามหนังสือลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑ (สน) ๐๕๓๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๖ ตามคำขอท้ายฟ้องข้อ ๑ ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้มีคำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ว. ๒๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง ลงโทษวินัยพนักงาน ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากงาน ตามมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งตามหนังสือลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑ (สน) ๐๕๓๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๖ โดยอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกมิเตอร์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดนครพนม จัดทำเอกสารขออนุมัติเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พร้อมรายงานการเดินทางไปปฏิบัติงานอันเป็นเท็จเพื่อขอเบิกจ่ายเงินจากต้นสังกัด มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่การงาน ฐานรายงานเท็จเป็นเหตุให้เสียหายแก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างร้ายแรง และฐานละเลย ละทิ้งหน้าที่การงานหรือประมาทเลินเล่อ ในหน้าที่การงานเป็นเหตุให้เสียหายแก่การงานอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๔๑ (๓) (๔) และ (๗) แห่งข้อบังคับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. ๒๕๑๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ว. ๒๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากงาน จึงเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อเปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้งรับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าคำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ว. ๒๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากงานตามมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้เพิกถอนคำสั่งและมติดังกล่าว ถึงแม้ผู้ฟ้องคดีจะมีได้ฟ้องผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นผู้ถูกฟ้องคดีด้วยก็ตาม แต่การมีคำขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิกาดังกล่าวนั้นแสดงได้ถึงความประสงค์ว่าจะฟ้องผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นผู้ถูกฟ้องคดีด้วยแล้ว กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างไรก็ตาม แม้คดีนี้จะเป็นคดีปกครอง แต่เนื่องจากมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้บัญญัติให้รัฐวิสาหกิจทั้งหลาย ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

/รัฐวิสาหกิจ...

รัฐวิสาหกิจที่ได้รับการยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งไม่ปรากฏว่า ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกายกเว้นมิให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ แต่อย่างใด โดยในพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ได้กำหนดความหมายของคำว่า สภาพการจ้างไว้ว่า หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ้างหรือการทำงาน กำหนดวันและเวลาทำงานค่าจ้าง สวัสดิการ การเลิกจ้าง หรือประโยชน์อื่นของนายจ้าง หรือลูกจ้าง อันเกี่ยวกับการจ้าง หรือการทำงาน ประกอบกับมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงาน หรือตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ดังนั้น เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ว่าการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีคำสั่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ที่ ว. ๒๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง ลงโทษวินัยพนักงาน ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากงาน ตามมติชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นกรณีพิพาทเกี่ยวกับการเลิกจ้าง อันถือเป็นข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ข้อพิพาทระหว่างผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดี จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลแรงงานตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลปกครองจึงไม่อาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ เมื่อคดีนี้เป็นกรณีที่ศาลไม่อาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ จึงไม่มีเหตุให้ศาลต้องพิจารณาคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

นายปรีชา สันรัมย์

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุดรธานี

นายพีระศักดิ์ นาดิ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองอุดรธานี

นายธีระวัช ดำขำ

ตุลาการศาลปกครองอุดรธานี

ตุลาการเจ้าของสำนวน

